

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 72. Mauritius copiis in aciem eductis Augustam cingens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

mo iudicibus fuerit damnatus, cum non aliud crimini dabatur, quam quod nobis militasset. Id quomodo stante inter Casarem, & me pace fieri potuerit, aut debuerit, omnibus aestimandum relinquo qui citra odium, aut amorem de hac causa iudicaturi sunt, quid nunc Ringravium, Recrodum, Rifebergum, & Scbertelium commemorem, quos Casar proscripsit, & in quorum capita non aliam ob causam, quam quod mihi militarent, pretium percussoribus constituit, pessimo exemplo hominibus ad caedes ex insidiis faciendas invitatis; his de causis arma sumpsi, & conjunctis cum Germania Principibus consiliis, ac viribus justum & utrisque necessarium bellum suscepi, qua in re nullum aliud compendium, aut emolumentum spectare me Deum testor, quam ut restituta Germaniae dignitate, Saxonem Ducem, & Hassiae Landgravium diuturna & injusta captivitate detentos in libertatem asseram, ex necessitudine antiqua, quae Galliae regibus cum Germaniae Principibus intercedit.

Sæcul. XVI.
A.C. 1552.

§. LXXII.

Mauritius copiis in aciem educitis Augustam cingens.

Interea Mauritius ad Landgravii Filios
eis collocaturus contendit, datis-
que

Thu. hist.

l. 10.

Steid. l. 24.

p. 875.

Sæcul. XVI.
A.C. 1552.

que quibusdam mandatis suis subditis præcepit, ut se absente interim Augusto fratri suo parerent, quam in rem eisdem quosdam Consiliarios probatæ fidei Viros adjungebat: demum vero ad illas copias, quas per Thuringiam sub hybernæ Stationis obtentu distribuerat, contendit, quo etiam Guilielmus Princeps ejus Socer ex condicto cum suo agmine venturus erat: igitur Mauritius (*) die decima nona Martii Erlebicum veniens inde ad Fraxineum Bationensem Episcopum literas dedit, sextoque post die junctis Guilielmi Principis copiis ambo Schwinfurtum venerunt, ac postea Rotenburgum transierunt, ubi Albertus Marchio Brandeburgicus se cum illis junxit, ac triduo post una omnes Donawerdæ, quæ urbs tribus ab Augusta leucis distat, convenere, simulque, quocunque iter faciebant, Senatores nuper a Cæsare institutos ab-

(*) Hujus itineris causam Thuanus l. c. explicat his verbis: *Mauritius etsi fœderis auctor, ita dissimulanter agebat omnia, ut cogitasse se ab Hassi captivi liberis videri vellet, neque omnino de conciliatione desperaret, hinc exposcitari se ab iis, nec posse diutius justas illorum petitiones frustrari. En solitam Protestantium sinceritatem!*

rogarunt, ingenti pecuniarum summa Sæcul. XVI. A.C. 1552.
 multæ nomine exacta: dum vero Augustæ Vindelicorum, cui urbi Cæsar duntaxat quatuor peditum centurias imposuerat, quamdam muri partem casu dejectam, fossamque ruina oppletam fuisse intellexerant Fœderati, illuc die ultima Martii cum copiis suis continuato itinere contendunt, ac postera die prima Aprilis circa meridiem Augustam pervenientes, cives ad validam urbis defensionem paratos invenerunt, quamvis enim annonæ, bellicique apparatus copia non nisi ad quindecim dies instructi essent, Cæsarem tamen prompto auxilio haud defuturum sperabant.

§. LXXIII.

Augusta Vindelicorum a Fœderatis obsessa, captaque.

Priusquam Fœderati urbem tota tormentorum vi quater inciperent, Chytr. Saxon. l. 17. Sied. l. c.
 cives ad ultroneam deditionem provocabant, oblatis conditionibus satisfaculis, quas autem cum præsidarii acceptare recusarent, obsidioni initium datur, ac quinto post die, cum cives resistendo impares essent, deditionis pacta conscribi postulant. Ergo quantocius a tormentorum explosione cessatur,

Hist. Eccles. Tom. XLI. B b fatur,